

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. R. P.**, narozená, bytem, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/15743/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/2082/2014/4S-JMK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí ČR dne 22. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/15743/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/2082/2014/4S-JMK, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V žalobě žalobkyně uvedla, že rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 22. 10. 2014, č. j. MPSV-UM/15743/14/4S-JMK bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně (dále jen „ÚP“) ze

dne 17. 9. 2014 vydané pod č. j. 661730/14/BM, kterým se žalobkyně domáhala nezapočtení zúčtovaného daňového bonusu na děti ve výši 12.874 Kč jako příjmu rozhodného pro následné přiznání příspěvku na bydlení ve výši 6.428 Kč měsíčně, kterou určil ÚP na období od 1. 7. 2014 do 30. 9. 2014.

Nižší než požadovaná částka příspěvku na bydlení byla stanovena se zohledněním daňového bonusu na děti (ve výši 12.874 Kč) v příjmu za 2. čtvrtletí 2014, se kterým nesouhlasí.

I. Obsah žaloby

V srpnu 2014 si žalobkyně podala žádost o sociální dávku **příspěvek na bydlení** pro období **od 1. 7. 2014 do 30. 9. 2014**, kterou z dávek státní sociální podpory vyplácí příslušný ÚP. Aby mohl příslušný ÚP dávku stanovit, musela doložit náklady na bydlení a příjmy (všech společně posuzovaných osob) v rozhodném období, tj. za předchozí uzavřené kalendářní čtvrtletí (tj. 2. čtvrtletí 2014).

ÚP stanovil výši dávky z nákladů na bydlení (a MPSV ji svým rozhodnutím potvrdilo), které žalobkyně nerozporovala, a ani dále nerozporuje, byť je MPSV poměrně rozsáhle v odůvodnění rozhodnutí rozebírá.

Současně ÚP stanovil výši dávky z doložených příjmů (a MPSV je svým rozhodnutím potvrdilo), které nečinila spornými, ani dále nečiní spornými v rozsahu:

- sirotčí důchod na syna T. P., narozeného
- výživné na syna L. V., narozeného
- příjmy žalobkyně ze závislé činnosti od společnosti

Sporným činím příjem, který byl započten do příjmů žalobkyně ve 2. čtvrtletí 2014, ve výši 12 874 Kč (který je uveden v jejím daňovém přiznání na str. 3 pod částkou 76 = Úhrn vyplacených měsíčních daňových bonusů podle § 35d zákona (včetně případného doplatku na daňovém bonusu). V tomto směru odkázala na důkaz, a to str. 3 daňového přiznání, které podávala.

MPSV ve svém rozsáhlém odůvodnění touto sumou se téměř nezabývá a dostatečně neodůvodňuje její započtení, stejně jako toto neodůvodnil ÚP při řešení odvolání. Rozhodnutí MPSV se tedy může jevit jako nepřezkoumatelné (stejně jako toto žalobkyně namítala v odvolání proti rozhodnutí ÚP a MPST to uznalo, byť jejímu odvolání nevyhovělo).

K dané sumě ÚP (a též MPSV) dospěl následujícím způsobem:

ÚP běžně se souhlasem žadatele dostává příjmy u příslušný úřadů (např. sirotčí důchod se sehrává z ČSSZ. Žadatel o dávku v dokladu o příjmech pouze zaškrtně souhlas se zjišťováním. ÚP pak samostatně koná - v systému zadá dotaz, elektronicky je na něj z jiných úřadů odpovězeno).

Žalobkyně zaškrtnula ve svém dokladu, že jí byl vyplacen přeplatek na dani a souhlasí, aby si tuto informaci ÚP zjistil na finančním úřadu (formou elektronického dotazu). Finanční úřad však sehrál sumu v celkové výši 14.059 Kč. Tato suma se skládá ze sporné sumy 12.874 Kč a z částky 1.185 Kč, kterou spornou nečiní. Suma 1.185 Kč byla skutečně vyplacena v dubnu 2014 jako přeplatek na dani z příjmu fyzických osob.

Ke sporné částce 12.874 Kč žalobkyně uvedla.

Domnívá se, že žalovaná nepostupuje správně a odporuje ust. § 5 zákona č. 117/1995 Sb., v platném znění, pokud tuto sumu započítává do příjmů rozhodných pro výpočet dávky (tj. do příjmů 2. čtvrtletí 2014).

Uvedenou částku (12.874 Kč) činím spornou z následujících důvodů:

- V § 5 zákona č. 117/1995 Sb. je taxativně vymezeno, které příjmy jsou rozhodné pro dané období. V tomto paragrafu se nehovoří o možnosti započíst příjmy plynoucí z daňových bonusů. V daňovém přiznání žalobkyně, které finanční úřad nenapadl, je tato suma jasně označena jako daňový bonus.
- Příjem v plné výši 14.059 Kč není příjmem ze závislé činnosti dle § 5 odst. 1 písm. a), jak uvádí žalovaná v odůvodnění na str. 3. V částce 12.874 Kč jde o sumu vyplacenou jako daňový bonus v roce 2013 a ve výši 1.185 Kč jde teprve samostatně o přeplatek na dani z příjmů, který by mohl být považován za přeplatek vztahující se k příjmu ze závislé činnosti.
- § 5 odst. 4 zákona č. 117/1995 Sb., v platném znění vymezuje, že se dané příjmy ze závislé činnosti započítávají v období, v němž byly zaúčtovány – tedy v období, kdy byly de facto odpracovány (neboť práce odvedená v měsíci dubnu je za tento měsíc i zúčtována, i když výplata i případné odvody proběhnou až v měsíci květnu). Tedy příjmy ze závislé činnosti se vždy započítávají za měsíc, který byl odpracovaný a je tedy úplně proti logice, proč částku 12.874 Kč, pokud by měla být příjmem ze závislé činnosti, započítat v 2. čtvrtletí 2014, když fakticky byla zúčtována, odpracována a obdržena v roce 2013. Sporná částka ve výši 12.874 Kč byla postupně vyplácena v jednotlivých termínech výplat v roce 2013 a nikoliv ve 2. čtvrtletí 2014 (jinak by nemohla být suma uvedena v daňovém přiznání).
- Současně - příspěvek na bydlení má krýt aktuální finanční situaci v rodině a pro jeho výpočet je rozhodným příjmem kalendářní čtvrtletí a aktuální obdržené příjmy v daném čtvrtletí (nikoliv v roce předcházejícím). Je zcela zjevné, že suma 12.874 Kč žalobkyni nebyla vyplacena, nemohla s ní ve 2. čtvrtletí 2014 nikterak nakládat, nemohla ji použít na úhradu nákladů na bydlení (ani ničeho jiného), neboť ji fyzicky nemohla mít k dispozici (byla postupně vyplácena v roce 2013), a tedy nemůže být výše dávky počítána z této částky. Pokud by tomu tak bylo, bylo by nutné, aby se vyplacené daňové bonusy započítávaly do příjmů již v době, kdy jsou fyzicky vyplaceny, aby bylo dosaženo aktuálnosti výpočtu sociálních dávek.

Z výše uvedených důvodů se domnívá, že žalovaný pochybil při výkladu § 5 zákona č. 117/1995 Sb., v platném znění a navrhovala proto, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2014, ale i rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně ze dne 17. 9. 2014 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

II. Písemné vyjádření k žalobě

Žalovaný uvedl, že napadeným rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Brně byl na základě správního řízení zahájeného z moci úřední žalobkyni snížen ode dne 1. 8. 2014 do 30. 6. 2015 příspěvek na bydlení z částky 7.834 Kč na částku 6.428 Kč měsíčně podle ust. § 24, § 25, § 26, § 27 a § 52 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře a § 3 zákona č. 110/2006 Sb. o životním a existenčním minimu s odůvodněním, že při novém posouzení nároku na dávku a její výši byla zohledněna skutečnost, že se zvýšily příjmy rodiny – v rozhodném období žalobkyně obdržela vratku daně v celkové výši 14.059 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včas odvolání. V něm uvedla, že při posuzování nároku na dávku a její výši byly použity nesprávné údaje, protože v rozhodném období žalobkyně ve skutečnosti obdržela z příslušného finančního úřadu na základě daňového přiznání pouze přeplatek ve výši 1.185 Kč. Dále pak, že z rozhodnutí Úřadu práce není patrné, v souladu s kterým ust. § 5 zákona o státní sociální podpoře správní orgán postupuje.

Žalovaný sdělil, že z podnětu odvolání žalobkyně byla přezkoumána spisová dokumentace, ze které bylo zjištěno, že žalobkyně uplatnila dne 28. 7. 2014 u Úřadu práce žádost o příspěvek na bydlení. Na základě podané žádosti byl přiznán příspěvek na bydlení ve výši 7.834 Kč od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2015. Žalobkyně je v souladu s ust. § 7 uvedeného zákona posuzována společně s dvěma nezletilými nezaopatřenými syny.

Nárok na příspěvek na bydlení má podle § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení. Podle ust. § 25 zákona náklady na bydlení u bytů užívaných na základě nájemní smlouvy tvoří nájemné a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, nejsou-li tyto náklady zahrnuty do nájemného. Náklady na bydlení se pro nárok a výši příspěvku na bydlení stanoví jako jejich průměr za kalendářní čtvrtletí bezprostředně předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje. Žalobkyně ke své žádosti o dávku státní sociální podpory doložila smlouvu o nájmu bytu, v němž má hlášeno trvalé bydliště. Náklady na bydlení byly na základě doložených dokladů stanoveny ve výši 10.758,67 Kč.

Podle ust. § 27 uvedeného zákona výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobený koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35. Pokud jsou náklady na bydlení nižší než normativní náklady na bydlení, náleží příspěvek na bydlení ve výši rozdílu mezi náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35. Pokud rozhodný příjem rodiny, z něhož se vychází při stanovení výše příspěvku na bydlení, nedosahuje částky životního

minima rodiny, započítává se pro stanovení výše příspěvku na bydlení jako rozhodný příjem rodiny částka odpovídající životnímu minimu této rodiny. K žádosti o příspěvek na bydlení byly doloženy doklady o výši čtvrtletního příjmu žalobkyně a společně posuzovaných osob.

V souladu s ust. § 6 zákona je u příspěvku na bydlení rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popř. nárok na dávku uplatňuje. Pro nárok na dávku od 1. 7. 2014 bylo rozhodným obdobím, za které se zjišťoval příjem žalobkyně, 2. čtvrtletí 2014.

Na základě doložených dokladů o příjmu a dokladů o výši nákladů na bydlení za rozhodné období Úřad práce oznámením ze dne 7. 8. 2014 přiznal žalobkyni příspěvek na bydlení ve výši 7.834 Kč měsíčně od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2015. Dne 6. 8. 2014 byla na základě automatizovaného sehrávání údajů sehraána informace z Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj o vrácení daňového přeplatku žalobkyni v celkové výši 14.059 Kč. Započtením tohoto příjmu do celkového příjmu rodiny v rozhodném období došlo k přehodnocení nároku na dávku a příspěvek na bydlení byl následně s účinností od 1. 8. 2014 snížen na výši 6.428 Kč.

Dle písemného sdělení Finančního úřadu ze dne 10. 9. 2014 podala žalobkyně daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2013 včetně povinných příloh - Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a z funkčních požitků, sražených zálohách na daň a daňovém zvýhodnění podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto potvrzení plyne, že žalobkyně uplatnila u svého zaměstnavatele dle § 35c zákona o dani z příjmů nárok na daňové zvýhodnění na vyživované děti žijící s ní ve společné domácnosti. Na základě této skutečnosti byly žalobkyni vyplaceny měsíční daňové bonusy v celkové výši 12.874 Kč dle § 35d zákona o dani z příjmů. Dále na základě daňového přiznání a žádosti ze dne 14. 3. 2014 byl žalobkyni vrácen přeplatek ve výši 1.185 Kč. Přeplatek byl vrácen dne 15. 4. 2014. Z výše uvedených důvodů byl průměrný měsíční příjem rodiny za rozhodné období 2. čtvrtletí 2014 stanoven ve výši 14.436,33 Kč. Životní minimum rodiny tvoří součet životního minima všech společně posuzovaných osob, v tomto případě je životní minimum rodiny 7.420 Kč. Náklady na bydlení byly na základě doložených dokladů k žádosti o příspěvek na bydlení stanoveny ve výši 10.758,67 Kč. Součin zákonného koeficientu 0,30 a rozhodného příjmu rodiny žalobkyně činí 4.330,90 Kč ($0,30 \times 14.436,33$). Tato částka je nižší než náklady na bydlení a současně je nižší než částka normativních nákladů na bydlení, která činí 12.312 Kč. Žalobkyni vzniká z tohoto důvodu zákonný nárok na poskytnutí příspěvku na bydlení. Výše dávky byla stanovena v souladu s ust. § 27 zákona o státní sociální podpoře jako rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30 - v tomto konkrétním případě jde tedy o rozdíl mezi částkou 10.758,67 a součinem $0,30 \times 14.436,33$. Výsledná částka 6.428 je výši příspěvku na bydlení, na kterou vzniká žalobkyni zákonný nárok.

Vzhledem k výše uvedenému byl žalobkyni s účinností od 1. 8. 2014 do 30. 6. 2015 snížen příspěvek na bydlení ve výši 6.428 Kč měsíčně.

Úřad práce dle žalovaného rozhodl se znalostí všech aspektů individuálního případu žalobkyně v souladu s právní úpravou a na jeho postupu nebyly shledány závažné nedostatky, které by měly vliv na výrok napadeného rozhodnutí. Jediným nedostatkem tohoto rozhodnutí je dle zjištění odvolacího orgánu nedostatečné odůvodnění rozhodnutí, z něhož není patrné, jaké další příjmy rodiny kromě vratky daní byly do rozhodného příjmu rodiny započítány. Dle šetření žalované tvořily další příjmy žalobkyně a s ní společně posuzovaných osob v rozhodném období příjmy ze závislé činnosti a funkčních požitků ve výši 6.000 Kč a sirotčí důchod v celkové výši 21.750 Kč (7.250 Kč měsíčně). Vzhledem k tomu, že v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu se k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, případně na jeho správnost, nepřihlíží, však nemělo výše uvedené pochybení Úřadu práce vliv na samotný výrok rozhodnutí. Skutečnost, že Úřad práce při snížení příspěvku na bydlení neuvedl v části odůvodnění rozhodnutí jednotlivé příjmy žalobkyně a společně posuzovaných osob, je důvodem změny napadeného rozhodnutí v části odůvodnění, nemělo to však vliv na správnost rozhodnutí ve věci samé, přičemž žalovaná tento údaj odůvodněním svého rozhodnutí doplnila.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaná domnívá, že žaloba není důvodná. Žalobkyně zpochybňuje výši příjmu, tento je nicméně ÚP sehráván prostřednictvím programu OKsystem přímo z finančního úřadu, a ten zase postupuje na základě skutečností doložených žalobkyní. Není tedy jasné, co žalobkyně zpochybňuje, jestli tedy vlastní doklady doložené finančnímu úřadu, nebo se snaží dokázat, že ona ani finanční úřad neumí počítat. V každém případě bylo postupováno standardním způsobem, příjmy byly sehnány elektronicky přímo z finančního úřadu.

III. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

28. 7. 2014 byla doručena žádost žalobkyně o příspěvek na bydlení, z níž vyplynulo, že v bytě s žalobkyní bydlí její dva synové L. V. a T. P.

7. 8. 2014 vydal Úřad práce ČR – krajská pobočka v Brně Oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory, z něhož vyplynulo, že žalobkyni se přiznává na období od 1. 7. 2014 do 30. 6. 2015 příspěvek na bydlení ve výši 7.834 Kč.

Ve spise se pak nachází sdělení Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj z 15. 9. 2014, z jehož textu vyplynulo, že žalobkyně podala 14. 3. 2014 daňové přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňované období roku 2013 včetně povinných příloh – Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti a z funkčních požitků, sražených zálohách na daň a daňovém zvýhodnění podle zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů. Z potvrzení vyplývá, že jmenovaná uplatnila u zaměstnavatele dle § 35c zákona o dani z příjmů nárok na daňové zvýhodnění na vyživované děti žijící s ní v domácnosti a na základě této skutečnosti jí byly vyplaceny měsíční daňové bonusy v úhrnu 12.874 Kč dle § 35d zákona o dani z příjmů. Dále na základě daňového přiznání a žádosti ze dne 14. 3. 2014 byl žalobkyni vrácen přeplatek v částce 1.185 Kč, který byl vrácen dne 15. 4. 2014.

V podané námitce zasílané žalobkyní Úřadu práce tato uváděla, že nesouhlasí s částkou 14.059 Kč, kterou sehrál finanční úřad, neboť jí není známo, že by ji od finančního úřadu tato suma byla ve 2. čtvrtletí 2014 zúčtována (vyplacena). Sdělila, že tato částka odpovídá úhrnu vyplacených bonusů v období roku 2013, a to ve výši 12.874 Kč a součtu přeplatku na dani 1.185 Kč vyplacenou v 2. čtvrtletí 2014. Započtením celé sumy ve 2. čtvrtletí 2014 by došlo k rozporům v § 5 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře. Přiložila i výpis ze svého účtu u, z něhož bylo zjištěno, že žalobkyni byla vrácena finančním úřadem částka 1.185 Kč, datum zúčtování 15. 4. 2014.

17. 9. 2014 vydal Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Brně rozhodnutí, kdy rozhodl snížit žalobkyni dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ze 7.834 Kč na výši 6.428 Kč měsíčně ode dne 1. 8. 2014 do 30. 6. 2015. Poukazoval na jinou výši příjmů rodiny žalobkyně za rozhodné období, tj. 2. čtvrtletí roku 2014, když uváděl, že na základě sdělení finančního úřadu žalobkyně uplatnila u zaměstnavatele dle § 35c zákona o dani z příjmů nárok na daňové zvýhodnění na vyživované děti žijící s ní v domácnosti a na základě této skutečnosti jí byly vyplaceny měsíční daňové bonusy v úhrnu 12.874 Kč. Dále na základě daňového přiznání a žádosti ze dne 14. 3. 2014 jí byl vrácen dne 15. 4. 2014 přeplatek v částce 1.185 Kč.

Žalovaný pak na základě odvolání žalobkyně rozhodnutí a řízení jemu předcházející přezkoumal a dne 22. 10. 2014 vydal rozhodnutí, kdy rozhodl tak, že dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a výše napadené rozhodnutí Úřadu práce potvrdil.

V odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že žalobkyně uvádí, že v rozhodném období ve skutečnosti obdržela z příslušného finančního úřadu na základě daňového přiznání pouze přeplatek ve výši 1.185 Kč a žádá, aby do příjmů rodiny za rozhodné období byl započten pouze přeplatek v této výši, nikoliv ve výši 14.059 Kč. Do příjmů rodiny se však počítají, jak uvedeno, i měsíční daňové bonusy vyplacené dle ust. § 35c zákona o dani z příjmů zaměstnavatelem, u něhož si účastník řízení uplatnil svůj nárok na daňové zvýhodnění na vyživované děti žijící ve společné domácnosti účastníkem řízení. Tento příjem nelze při stanovení výše dávky státní sociální podpory nijak pominout. Za rozhodný příjem se považuje dle § 5 odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o státní sociální podpoře – jde o příjem ze závislé činnosti. Z tohoto důvodu správní orgán I. stupně nepochybil, když do rozhodných příjmů započítal i tento příjem.

Žalobkyně pak soudu předložila kopii přiznání k dani z příjmů fyzické osoby, a to žalobkyně za zdaňovací období roku 2013, tedy období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013, když v oddíle daňové zvýhodnění na vyživované dítě, v položce „77“ je uveden rozdíl na daňovém bonusu 12.874 Kč a v oddílu placení daně v kolonce 91 je uveden přeplatek na dani 1.185 Kč a dále předložila výpis z účtu vedený u Equa bank, z něhož vyplývá, že Finanční úřad pro Jihomoravský kraj na účet vedený na jméno žalobkyně zaslal částku 1.185 Kč, datum zúčtování 15. 4. 2014.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Úkolem soudu tedy bylo posoudit, zda do příjmů společně posuzovaných osob, tj. žalobkyni a jejích dvou synů, má být započítáno daňové zvýhodnění na vyživované děti, které za rok 2013 představuje částku 12.874 Kč, neboť to může ovlivnit výši vypláceného příspěvku na bydlení. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o státní sociální podpoře za příjem se pro účely stanovení rozhodného příjmu považují z příjmů, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny tyto příjmy:

1. příjmy ze závislé činnosti podle zákona o dani z příjmů, s výjimkou částky, která se považuje za příjem z důvodu bezplatného používání motorového vozidla pro služební účely podle zákona o dani z příjmů a s výjimkou částky odpovídající příjmu, které dosáhlo nezaopatřené dítě za měsíc červenec a srpen, a to v rozsahu stanoveném v odst. 8.

Podle § 6 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb. rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je

b) jde-li o

1. příspěvek na bydlení, období kalendářního čtvrtletí předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popř. nárok na dávku uplatňuje.

Pokud jde o žalobkyni, ta uplatnila dávku příspěvek na bydlení 28. 7. 2014 a žádala jeho přiznání ode dne 1. 7. 2014.

Podle § 6 písm. b) bod 1. Rozhodným obdobím, za které je třeba zjistit rozhodný příjem je v tomto případě 2. čtvrtletí (duben, květen, červen) roku 2014.

Je zcela evidentní, a žalobkyně to ani nepopírá, že do příjmů rozhodných ve 2. čtvrtletí roku 2014 měl být započítán vrácený přeplatek na dani v částce 1.185 Kč, zúčtovaný 15. 4. 2014, nikoliv však daňové bonusy vyplácené na děti žalobkyně jejím zaměstnavatelem za rok 2013.

Z údajů sdělených finančním úřadem vyplynulo, že přeplatek na dani v částce 1.185 Kč byl žalobkyni vyplacen 15. 4. 2014, tedy v daném případě v rozhodném období, pokud však jde o daňový bonus na vyživované děti ve výši 12.874 Kč, jedná se o daňový bonus za rok 2013, tedy daňové zvýhodnění žalobkyně s ohledem na dvě vyživované děti v této výši. Dle názoru soudu vůbec z ničeho nevyplývá, natož pak ze sdělení finančního úřadu, že by částka 12.874 Kč byla žalobkyni vyplacena v rozhodném období, nebo byla jakkoliv do jejího příjmu započítána ve 2. čtvrtletí roku 2014. Námitku žalobkyně vznesla již v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, tj. Úřadu práce, který své rozhodnutí nijak nezduvodnil v tomto směru, a pokud pak jde o žalovaného, ani ten se s námitkou žalobkyně ve svém rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal, pouze uvedl, že pokud jde o uvedenou částku, do příjmů rodiny se započítávají i měsíční daňové bonusy vyplácené dle ust. § 35d zákona o dani z příjmů zaměstnavatelem a tento příjem nelze dle žalovaného při stanovení výši dávky státní sociální podpory nijak pominout.

Z toho tedy zcela jednoznačně vyplývá, že s námitkou žalobkyně se žalovaný žádným způsobem nepořádal, na její zcela konkrétní námitku, žádným způsobem nereagoval, zvláště pak při stanovení výše příjmů za rozhodné období, kterým v daném případě je 2. čtvrtletí roku 2014.

Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, **úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.**

Podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Rozhodnutí vydané žalovaným, které je předmětem soudního přezkumu je rozhodnutím nepřezkoumatelným, neboť je zcela jednoznačné, že s námitkou žalobkyně se žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal a z jeho odůvodnění naprosto neplyne, proč, tak jak žalovaný uvádí, by daňový bonus na dvě vyživované děti ve výši 12.874 Kč měl být započítáván do rozhodného příjmu za 2. čtvrtletí roku 2014.

Žalovaný tedy vydá nové rozhodnutí, které bude srozumitelné jak pro soud tak žalobkyni, pokud setrvá na svém původním názoru o započítání částky 12.874 Kč do rozhodného příjmu za 2. čtvrtletí roku 2014, bude muset toto také řádným způsobem zdůvodnit.

Pokud pak jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci měla úspěch, náklady řízení však nežádala, a ani jí dle názoru soudu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3. února 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně